

nemlig meget ofte saa, at man finder det ret behageligt at stille en Sag saaledes, at Politets Indsriden vanskeliggøres. Man vil vel give det Udseende af, at man ønsker Veifred, men man ønsker den dog i Grunden ikke. Det er Noget, som vi, der i det daglige Liv færdes i disse Forhold, ofte faae at se, at medens man vel ønsker, at der i Nabosognet skal herske Veifred, og at Alt der skal være i Orden, saa er der ingen Moders Sjæl, der ønsker de smaa Uagtsomheder i sit eget Sogn paatalte, men at man tværtimod føler sig meget generet, naar man der bliver Gjenstand for Paatale deraf. Mig forekommer det, at den under Nr. 13 foreslaaede Omændring af § 11 er en saa væsentlig Forbedring, at det skulde undre mig, om Thinget ikke vilde erkjende, at man netop derved gjør Noget for Veifreden.

Forinden jeg slutter, skal jeg endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Forslagene til § 12, hvorefter den høitærede Ministers eget Forslag jo dog er taget tilbage. Jeg maa ganske samstemme med ham i, at hvis det Underændringsforslag, der af ham er stillet under Nr. 21 og 23 til Forslagene under Nr. 18 og 19, og som gaar ud paa, at Ordene: „næstsidste Punktum“ i den foreslaaede nye Affattelse af § 12 skulle udgaa, ikke vedtages, saa vil Stillingen med Hensyn til Forseelserne efter § 8, 1ste Membrum blive en høit besynderlig. Saaledes som Sagen nemlig nu staar efter 2den Behandling, var Stillingen den, at der i de i § 8 ommeldte Tilfælde skal finde privat Tiltale Sted ved Politiretten. Saaledes som Sagen derimod stiller sig efter Underændringsforslagene under Nr. 18 og 19, er Bestemmelsen om, at de Tilfælde, der benævnes: „Færden paa anden Mand's Jord osv.“, skulde være Gjenstand for privat Politisag, aldeles falden bort. Man vil se, at Ordene derom med Billie ere udeladte af det første Stykke af de nævnte Underændringsforslag. Men det er nu ikke saa, som den høitærede Ordfører mente, at Forseelserne, naar der ikke staar, at de skulle være Gjenstand for offentlig Politisag, ville blive at forfølge ved privat Politisag. Det er nemlig en almindelig Grundsaetning, at ingen Sag behandles enten som offentlig

eller som privat Politisag undtagen, naar det udtrykkelig er udtalt i Lovgivningen, at de enten skulle være Gjenstand for det One eller det Andet. Følgen af Udeladelsen vil altsaa enten isølge den høitærede Ministers Fortolkning blive den, at disse Tilfælde skulde være Gjenstand for Justitsfoged — hvilken Fortolkning dog er tvivlsom, om den end kan lægges ind i Ordene — eller ogsaa, hvad der, hvis denne Fortolkning ikke er rigtig, absolut er givet, at de maa forfølges gennem en civil Retstrætte, som føres efter alle de almindelige Regler for civile Retssager. Men at man vil sænke de chikanoise Brud paa Veifreden, der fremkomme ved Overtrædelsen af § 8, 1ste Membrum, saa dybt ned, kan jeg dog ikke se, at der er nogen Grund til. Jeg kan derfor kun paa det Varmeste anbefale, at først Ministers Underændringsforslag henholdsvis under Nr. 21 eller 23 vedtages og saa dernæst Udvalgets Forslag, saaledes som det da vil foreligge; thi saa ville alle Mangler og Feil være rettede.

Rasmussen: Ja, det er naturligvis ikke godt for mig at have med overlegne Jurister at gjøre; men jeg kan dog ikke lade være at sige, at som en klog Jurist undgik det ærede Medlem, der nu satte sig, ogsaa stadig at omtale det, som jeg netop særlig har anført over. Det ærede Medlem gjorde ikke opmærksom paa, at ogsaa løse Kreaturer, der findes paa Veiene, ville gaa ind under Politibestemmelsen i Forslaget under Nr. 13, og det er just det, som jeg anførte over, at det, at et løst Kreatur findes paa en Vej, skal gjøres til Gjenstand for Polititiltale. — Forøvrigt kunde jeg kun ønske, at Politiet altid i enhver Henseende var saa virksomt, som det ærede Medlem mente, at det burde være lige overfor Veifreden. Jeg kunde ønske, at det til enhver Tid vilde være saa punktiligt i at opfylde sine Pligter, som det ærede Medlem mente, at det vil være, naar det ser et stakkels Kreatur paa Veien, idet det da ikke lader det staa, men foretrækker at komme for sent til de Forretninger, som det ellers har. Det er uregelmæssigt en overmaade stor Tjenesteiver med Hensyn til et saadant Tilfælde, det indrømmer jeg; men